

ותבלת. אמר רבי יצחק, תבלת מאותו דג של ים גינוסר, שהוא בגורלו של זבולון, והצטרך הגון הנה למעשה המשקן שיראה הגון הנה.

קח ואמר, (בראשית א) ויאמר אלהים ייְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמִּים וַיְהִי מבדיל בין מים למים. הרקיע הנה נברא בשני, שהמעשה הנה הוא מצד השמאלי. וביום השני שהוא צד השמאלי, בו נברא שהוא שיווצא מתחום התוך האש של השמאלי, ובין נצבע בו גון תבלת, שהוא בסא הדין.

ונטול ביום המים שהי' מצד הימין, ואותם המים שהי' מצד הימין לא התגלו אלא ביום שני. ביום שלו לא החגלה מים, אלא התחלף, משום שגכלל זה הנה והתבפס זה הנה. האור של ביום הראשון, האור הראשון מכל הראשון, היה בצד האש, שפטות (ישעה י) והיה אור ישׂאל לאש. והואו של ישׂראל היה מצד הימין, אור של ישׂראל היה מצד האש. נכלל באש.

ויהי הראשון מאותם ששת הימים הוא מים, ולא שפesh מעשה הימים, אלא מעשה האש, שהוא מצד האש, שהוא يوم שני, מהוות שתקודש ברוך הוא לא ברא את העולם אלא על שלום, וברוך שלום הפל היה. ביום הראשון, כל מה שעשה, מצד האש, כל מה שעשה. היום השני בצד יומם חבורו עשה. היום השלישי בצד יומם הראשוון עשה אותו אמן ושמש בה, שביל אחד שמש במעשה חברו, להראות שהפל נכללו זה בנה. היום השלישי היה בצד של שניים, וכו' היה ארגן, ועל זה כתוב כי טוב כי טוב פעמים ביום השלישי.

תבלת, זה היום השני, נצבע בשני גוניים - אדם ושחור. ותבלת

ותבלת, (שםות כה) אמר רבי יצחק, תבלת מההוא נינא דגמא דגינוסר, דאייהו בעדרבה דזבולון. ואצטריך גונא דא לעובדא דמשפנא לאחזהה האי גון.

בתח ואמר, (בראשית א) ויאמר אליהם יהי רקייע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. האי רקייע אתררי בשני, לעובדא דא מסטרא דשמאלא איהו. ובומא תנינא דאייהו סטר שמאלא, אתררי ביה גיהנום, דאייהו נפיק מגו התוכא דנורא דשמאלא, ובימא אצטבע בה גון תבלת, דאייהו כורסייא דדין.

געטייל האי יומא מים דהוו מסטרא דימינא, ואינון מים דהוו מסטרא דימינא, לא אתגלו אלא ביום שני. ביומא דיליה, לא אתגלי מים, אלא אתחלף, בגין דאתפליל דא בדא, ואתבפס דא בדא. אור דיומא קדמאה, נהירוי קדמאה מכל שיתה נהוריין איהו. והאי אור בסטרא דאשא הוה, דכתייב, (ישעה ז) והיה אור ישׂראל לאש. וההוא אור דישראל מטרא דימינא הוה, אתפליל באשא.

יומא קדמאה מאינון שיתה יומין, מים איהו, ולא שמש עובדא דמים, אלא עובדא דאור, דאייהו בסטרא דאש, דאייהו יום שני. לאחזהה דקונשא בריך הוא לא ברא עלמא, אלא על שלום, ובארח שלום הוה כלא. יומא קדמאה כל מה דעבד, מסטרא דחבריה עבד. יומא תנינא בסטרא דיומא קדמאה עבד הוהו אומנא, ושמש בה, הכל חד שמש בעובדא דחבריה, לאחזהה, דהא אתפלילו דא בדא. יומא תליפה, הוה בסטרא דתרוויהו, וביה הוה ארגן, ועל דא כתיב,

כפי טוב כי טוב תרי זמגי ביומא תליפה.

תבלת, דא יומא תנינא, אצטבע בתרין גונין